

Nr 10.

Av herr **Nerman**, om upphävande av den konungahusets medlemmar medgivna rätten till tull- och skattefrihet.

I annan i dag avlämnad motion har undertecknad av principiella och praktiska skäl föreslagit riksdagen att begära utredning om det monarkiska styrelsesättets utbytande mot det republikanska. Som alternativ för den händelse denna motion ej skulle vinna riksdagens bifall och i väntan på att dess syfte uppnås hemställer jag, att riksdagen måtte upphäva den konungahusets medlemmar för närvarande medgivna rätten till tull- och skattefrihet.

Kungliga hovstaten har vad beträffar konungens och kronprinsens apanage, på vederbörandes egna förslag, från och med i fjol nedskrivits med 50,000 resp. 15,000 kronor. Dessa lönereduceringar utgöra 5.4 resp. 6 procent på de två löntagarnas löner, en mycket blygsam procent i jämförelse med vad de flesta andra medborgare ha fått vidkännas. Vederbörande och statsrådet ha emellertid ej ansett sig kunna kräva mera uppoffring av så väldiga och därtill — i motsats till de flesta andra i dessa tider — säkra inkomster, och utsikt torde ej förefinnas att genom den nu samlade riksdagen skärpa redueringen. Å andra sidan leta regering och riksdag för närvarande intensivt efter möjligheter till ökade statsinkomster, och Sverges folk har att emotse ökade både direkta och indirekta skatter. Det må då icke anses vara ur vägen att för riksdagen påpeka de icke oväsentliga tull- och skattebelopp, dem staten resp. stat och kommun undandras genom att rikets två bäst avlönade ämbetsmän och deras släkt äro helt fritagna från all tull och all skatt. Härtill kommer, att vederbörande privilegierade samhällsgrupp förutom sina stora löner äger en till åtskilliga miljoner kronor uppgående privat förmögenhet, som också kan bli ett värdefullt skatteobjekt.

Att man kan begränsa även landets högsta ämbetsmäns privilegier har regeringen i år visat genom att vägra tillstyrka traditionellt anslag på 100,000 kronor, begärt av riksmarskalksämberet som stöd åt egen hovhållning för hertigen av Västerbotten. Det förefaller icke opassande att, särskilt i rådande ohyggliga kristider, då hundratusentals svenska medborgare lider verklig nöd, konungahuset genom riksdagen beredes tillfälle att genom en aning billigare levnadssätt visa ytterligare samkänsla med »sitt» svältande folk. Jag tillåter mig därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta åtgärder för att upphäva följande stycken i skattelagstiftningen:

Kommunalskattelagen 54 § (Från skattskyldighet frikallas):

b. medlem av konungahuset: för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

Kungl. Maj:ts förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt 7 § (Från skattskyldighet frikallas):

a. medlem av konungahuset: för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

Kungl. Maj:ts förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt 12 § 1 mom. c:

Medlem av konungahuset är frikallad från utgörande av skatt för förmögenhet.

Tulltaxeförordning 5 § (Tullfrihet åtnjutes för):

a. varor som inkomma för Konungens eller medlems av det kungliga huset räkning.

Stockholm den 16 januari 1933.

Ture Nerman.
